

Новини

Село Куйбишеве стало Покровським

19 травня Верховна Рада України поставила крапку у суперечках щодо нової назви села Куйбишеве. Відтепер воно стало Покровським. Народні депутати проголосували за відповідну постанову в рамках декомунізації.

Щодо того, яку назву матиме Куйбишеве після перейменування, було чимало варіантів. Утім, за пропозицією Українського інституту національної пам'яті, попередньо були оформлені документи до органів влади про повернення населеному пункту назви Портянки, яку воно носило до 1935 року. Та мешканці села виступили проти такої неблагозвучної назви. Під час наукової конференції «Історія села Портянок (Куйбишевого) в контексті сучасної України», яка відбулася тут у березні, селяни запропонували назвати населений пункт нехай і не історичним, але гарнішим ім'ям. Найбільше прихильників виявилось у назви «Покровське». Саме її зрештою і внесли до листа-звернення до Верховної Ради України щодо зміни назв населених пунктів з урахуванням думки громади, яке підписав голова Полтавської обласної державної адміністрації Валерій Головка.

19 травня 253 народні депутати України проголосували за проект Постанови Верховної Ради України №4691 «Про перейменування деяких населених пунктів». У постанові сказано: «Відповідно до пункту 29 частини першої статті 85 Конституції України, пункту 8 статті 7 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», враховуючи пропозиції, подані органами місцевого самоврядування, та рекомендації Українського інституту національної пам'яті, Верховна Рада України постановляє... перейменувати деякі населені пункти... у Полтавській області: село Куйбишеве Шишацького району на село Покровське». Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Вітаємо мешканців села із новою, милозвучною, суто українською назвою.

Галина Озерська

Депутати підтримали створення агроландшафтного парку

Два роки тому Семен Свиридонович Антоненко озвучив ідею створення агроландшафтного, або продуктивного, парку. Спочатку її розглядали лише науковці. І от, нарешті, з'явилася підтримка місцевої влади.

6 травня на 9-й позачерговій сесії Шишацької районної ради 7-го скликання було розглянуто питання «Про підтримку звернення щодо створення агроландшафтного парку». Це звернення надійшло від депутата райради Григорія Хорольця та засновника ПП «Агроєкологія» Семена Антоненка. Депутати на сесії вирішили підтримати створення парку та надіслати це рішення разом із зверненням та відповідними документами, що його обґрунтовують, до Полтавської районної ради та Полтавської обласної державної адміністрації. Контроль за виконанням даного рішення поклали на постійну комісію районної ради з питань агропромислового комплексу, земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища та раціонального природокористування.

Агроландшафтний (продуктивний) парк С. С. Антоненко запропонував створити в одній із балок, розташованих на межі земель ПП «Агроєкологія». Тут мають бути реалізовані технології пермакультури австрійського фермера-новатора Зеппа Хольцера та органічного землеробства. Розміщені у продуктивному парку лісові, садові, городні, декоративні культури, водойми, оглядові майданчики тощо створюють особливе середовище, де можна отримувати екологічно чисту продукцію, проводити навчання аграріїв, студентів, школярів, організовувати екскурсії та відпочинок.

Ідея вже зацікавила науковців та молодь. Так, студенти Полтавського національного технічного університету вже захистили кілька дипломних проектів із конкретними пропозиціями того, яким має бути парк.

Михайло Михайлик, староста Михайликівського старостату

Актуально

Найкраща озимина – на органічних полях

«Самопочуття» озимини й фітосанітарний стан посівів – такі питання обговорювалося під час виїзного засідання наукової ради Полтавського товариства сільського господарства, яке відбулося 18 травня у ПП «Агроєкологія». Безпосередньо на полях підприємства науковці й аграрії досліджували рослини, дискутували, робили висновки. А вони виявилися оптимістичними: органічні технології виправдовують себе і у непростих умовах нинішньої весни.

Цього дня в «Агроєкологію» приїхали провідні науковці Полтавської державної аграрної академії – голова наукової ради Полтавського товариства сільського господарства, доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри екології Віктор Писаренко, доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри селекції, насінництва та генетики, керівник науково-дослідного селекційного центру Володимир Тищенко, кандидат сільськогосподарських наук, професор Віктор Поспелов, кандидат сільськогосподарських наук, доцент Анна Поспелова, доцент Віктор Самородов, а також спеціаліст з питань органічно-аналітичного забезпечення товариства сільського господарства Родіон Морозов. У Михайликах цей потужний науковий десант зустрів засновник ПП «Агроєкологія», голова Полтавського товариства сільського господарства Семен Антоненко зі спеціалістами підприємства – економістом Олександром Фесенком, агрономами Сергієм Сивологою та Богданом Маляром. Усі разом вирушили на об'їзд полів, щоб на місці отримати уявлення про природні процеси, які там зараз відбуваються.

Під час поїздки основну увагу приділили стану озимої пшениці. Минулої осені доля цієї культури була в центрі уваги аграріїв усієї України, адже тривалий період без дощів поставив під загрозу її урожай. На багатьох площах вона взагалі не сходила. Але в «Агроєкології» земля й тоді здебільшого мала достатній для проростання насіння запас вологи. І хоча на різних площах цей процес відбувався по-різному, все ж не було жодного поля, де б озимина взагалі не зійшла, а на багатьох пшениця йшла у зиму у дуже доброму стані. Дощі, що такі пройшли наприкінці осені, дещо поліпшили ситуацію. Продовжувала проростати пшениця і під сніговим покривом. Тож органічна технологія спрацювала й цього разу.

Розмова в полі про озимину: (зліва направо) Володимир Тищенко, Семен Антоненко, Богдан Маляр, Віктор Писаренко, Віктор Самородов

Тривала, достатньо тепла й волога весна сприяла подальшому розвитку озимини. Але рясні травневі дощі вкупі з похолоданням принесли нові загрози. Серед них – надмірне зволоження ґрунту, можливість вилягання посівів і розвитку хвороб рослин. Оцінювали ступінь цих загроз в умовах «Агроєкології» гості – відомий знавець пшениці, селекціонер Володимир Тищенко та досвідчений фахівець із захворювань рослин Анна Поспелова.

Володимиру Тищенку можливість попрацювати безпосередньо на полях «Агроєкології» випала вперше. Тож йому було цікаво й те, які агроприйоми використовують у господарстві, вирощуючи озиму пшеницю без агрохімікатів, і які тут сіють сорти, і яку мету ставлять. На кожному полі, до якого під'їжджали, Володимир Миколайович оглядав рослини, звертав увагу присутніх на ті чи інші особливості їхнього розвитку. Так, хоча у окремих місцях і були помітні ознаки надмірного зволоження, все ж це виявилось винятком. Основний масив полів навіть цієї дощової весни виявився оптимально зволженим. На першій же площі – а нею було поле еспарцету, на якому восени планується посіяти озиму пшеницю, – Володимир Тищенко зауважив, що земля тут рихла й не дуже волога. На що Семен Свиридонович відповів: «У нас не стоїть вода на полях, вона входить у землю». Цьому сприяє те, що ґрунт тут має певну структуру, яка роками утворювалася завдяки відсутності оранки, вирощуванню багаторічних трав, залишанню в землі корінців, внесенню органіки тощо. Тож у посуху такий ґрунт утримує вологу, а під час дощів зайва вода легко всотується у нижні шари і там нагромаджується. Віктор Писаренко проінформував, що на цьому конкретному полі днями відібрали зразки для визначення вмісту вологи у метровому шарі ґрунту. Дослідження показали – запас продуктивної вологи складає 110 мм, що відповідає оптимальним показникам.

Професор Володимир Тищенко (ліворуч) розповідає агроному ПП «Агроєкологія» Богдану Маляру про особливості розвитку озимої пшениці в нинішньому році

На наступному полі росте сумішка люцерни з пшеницею озимою. Семен Свиридонович пояснив, що торік, на четвертому році використання люцерни, її здискували після першого укосу. При цьому близько 85% рослин відросли. Також проросли бур'яни – в основному, щиріця. В середині серпня поле обробили дисковим луцильником. Бур'яни після такої обробки загинули, ставши природним сидератом і удобривши землю. А люцерна знову відросла. 6 вересня, після невеликого дощу, в неї всіяли безосту озиму пшеницю. Вологи вистачило, і пшениця зійшла у тому ж місяці. Тепер ми бачимо поле, де добре розвиваються обидві культури. Також С. С. Антоненко поділився планами на майбутнє цього поля: після скошування сумішки на сінаж тут має бути посіяне сорго.

Віктор Самородов зазначив, що технологія, про яку зараз розповів Семен Свиридонович, – унікальна, розроблена в «Агроєкології» й запатентована. Вона дозволяє отримати корм з оптимальним співвідношенням вуглеводів та протеїну. Подібну ідею ще 120 років тому висунуло тогочасне Полтавське сільськогосподарське товариство. Його фахівці узагалі багато робили для популяризації люцерни. Вони також пропонували всіляку пшеницю у люцерну для отримання збалансованого корму. Тільки тоді йшлося про яру пшеницю. Зараз подібну технологію застосовують в Ізраїлі для ефективнішого використання старих люцерниць. Цікаво, що в різний час і в різних країнах, незалежно одне від одного, науковці дійшли до спільних висновків щодо того, як поліпшити годівлю худоби. Але цю ідею можна розвивати й далі. Так, Володимир Тищенко, оглянувши поле, констатував, що рослини в доброму стані. І порадив у майбутньому звернути увагу на сорти пшениці, які нарощують найпотужнішу біомасу.

У наступного поля – своя історія. Тут озима пшениця минулої осені була посіяна після еспарцету. Перед входженням в зиму її стан був одним із найкращих серед усіх посівів цієї культури в господарстві. Володимир Тищенко з агрономами підприємства уважно оглянув рослини, коментуючи побачене. На полі помітна деяка різниця у розвитку рослин. За словами науковця, це свідчить про те, що вони входили в зиму у різних фазах, а деякі зерна продовжували сходити й після випадання снігу. Утім, зараз менші рослини наздоганяють у своєму розвитку ті, що встигли краще розвинулися восени. На рослинах, які мають ще підросли, уже сформувалося колосся. Володимир Миколайович порахував зернини у колосі, вийшло – 48. Це добрий результат. Вчений розповів, що всі разом зерна в такому колосі мають вагу близько 1 г. Якщо перемножити цю цифру на кількість колосків на квадратному метрі площі, можна приблизно визначити, яким буде урожай. Зараз на метрі близько 550–600 колосків, отже, можна сподіватися на врожай принаймні 55–60 ц/га.

Продовження на 3 сторінці

Нова техніка

Культиваторні лапи з довговічного металу не розчаровують

Триває робота з удосконалення техніки для обробки ґрунту. Нещодавно в нашому господарстві побували науковці з Києва та Полтави, разом з якими ми працюємо над цим питанням уже кілька років.

Завдяки цій співпраці за ідеями засновника ПП «Агроєкологія» Семена Свиридоновича Антонця було створено кілька моделей культиваторів та робочих органів для них. Зараз триває робота з удосконалення культиваторних лап. Саме для того, щоб подивитися, в якому стані перебувають лапи, що зараз проходять випробування в нашому підприємстві, й приїхали до нас із Києва член-кореспондент НАН України, доктор технічних наук, керівник відділу диспергування матеріалів та пластичної деформації прокатування Інституту матеріалознавства ім. І. М. Францевича, професор Казбек Гогаєв та старший науковий співробітник Інституту матеріалознавства, кандидат технічних наук Сергій Волощенко.

У Інституті матеріалознавства втілюють у життя ідею Семена Свиридоновича щодо міцних лап, які служитимуть тривалий час. За його технічним завданням тут відливають робочі органи для культиваторів із чавуну. Формула цього металу розроблена науковцями Михайлом та Сергієм Волощенками. Він дуже міцний, тож лапи з нього повинні дуже повільно зношуватися. Перші експериментальні зразки доставили ще 2013 року. В процесі випробувань виявляли сильні й слабкі сторони новинок, вносили зміни. В результаті зробили лапи, які в основному відповідають ідеям С. С. Антонця. Тож підприємство замовило дві сотні таких робочих органів, які встановили на різні культиватори. Таким чином було розпочате довготривале випробування лап в умовах реального виробництва.

Представники Інституту матеріалознавства регулярно приїжджають в «Агроєкологію», щоб вчергове обстежити свої вироби. Так і в нинішній приїзд вони разом із С. С. Антонцем побували в полі, на тракторній бригаді, де зробили огляд і необхідні заміри, поспілкувалися з робітниками підприємства, які безпосередньо працюють із цією технікою. Отримана інформація стане в пригоді для подальшої роботи. Семен Свиридонович дав свою оцінку експериментальним лапам, висловивши задоволення тим, що вони працюють уже тривалий час. Такого терміну експлуатації серійні лапи зі звичайного металу не витримують. «Якби такі чавунні лапи запустити в серійне виробництво, був би великий економічний ефект для держави», - впевнений засновник підприємства.

Чавунні лапи ми хочемо випробувати також на найновішому культиваторі «Квант-7». Зараз ці лапи не підходять до його серповидних стійок, але, на наше прохання, в Інституті механізації та електрифікації сільського господарства розробили перехідники, які усувають цю проблему. Зараз їх виготовляють у виробничому цеху підприємства. Незабаром їх привезуть у господарство, і ми зможемо випробувати нові лапи ще на одному культиваторі. Це дасть додаткову інформацію для подальшої роботи з ними.

Цього ж дня побували в нас представники інженерно-технічного факультету Полтавської державної аграрної академії на чолі з деканом факультету, кандидатом технічних наук, професором Ігорем Дудніковим. Вони привезли свою розробку – борону нової конструкції. У агрегаті застосовані оригінальні рішення, зокрема, для її автоматичного очищення під час роботи від залишків бур'янів, солом тощо. Борону вперше випробували на полі. Конструктори відразу побачили, що в агрегаті вимагає переробки або вдосконалення. Тому продовжуватимуть свою роботу з урахуванням результатів, отриманих під час приїзду в господарство.

Отже, співпраця з науковцями в цій галузі триває. Зараз вона виходить на новий рівень завдяки тому, що до неї долучилася ГС «Полтавське товариство сільського господарства». Як і понад сто років тому, коли працювало товариство – попередник сучасної громадської спілки, воно опікується різноманітними питаннями аграрного виробництва. Серед них – і проблемами забезпечення потрібної технікою. Оскільки техніку спеціально для органічного землеробства практично ніхто не розробляє і не випускає, заповнити цей пробіл допомагатиме товариство. Тож і нинішня зустріч із науковцями відбулася під його егідою.

Григорій Резинка,
бригадир Михайликівської
тракторної бригади

Тваринництво

Організували відгодівлю корів

На МТФ №1 створена група тварин, які набирають вагу і незабаром будуть готові для реалізації. Вибракуваних з різних причин молочних корів ми здаємо на м'ясо. Проте, ціна на них значно залежить від вгодованості. Корови під час лактації, особливо – в перші її місяці, як правило, досить худі. І це для них – фізіологічно, адже більшість поживних речовин витрачається на продукування молока, а не на нарощування м'язової чи жирової тканини. Якщо з якоїсь причини ми вимушені вибракувати таку тварину, м'ясокомбінати пропонують за неї невелику ціну. Щоб виручити більше, треба її відгодувати, змінивши раціон відповідним чином. Тому було прийнято рішення здавати на м'ясокомбінат вибракуваних корів лише після відгодівлі. Сподіваємося, що додаткові затрати цілком окупляться вищою ціною на м'ясо.

Марія Сидоренко, завідувача МТФ № 1

Виробництво молока зростає

Підбито підсумки роботи тваринницької галузі за перші чотири місяці 2016 року. Більшість молочнотоварних ферм виконали виробничі завдання й поліпшили показники з виробництва молока.

Порівняно з січнем – квітнем минулого року в цілому по господарству надійшло молока на 63 т більше. Також підвищився вміст жиру в молоці – з 3,78 до 4,01%. Стабільним залишається вміст білка.

Найбільшу прибавку з валового виробництва молока одержали на МТФ №5 (завфермою О. Олефір, Н. Падун) – 93 т. Це вагомо ще й тому, що певний час на МТФ №5 спостерігалось зниження показників. Отриманий результат говорить про те, що колектив підрозділу зробив висновки і доклав зусиль для виправлення помилок. В першу чергу, це стосується процесу годівлі. Наприклад, механізатор Василь Марційчук, який працює на кормозмішувачі, ретельно змішує всі компоненти раціону, постійно веде необхідні записи. Також тут стежать за тим, щоб корм постійно був на кормовому столі, вчасно підгортають його. Сталися зміни у видаленні гною (тепер корівники вичищають тричі на день), прибиранні секцій для корів – підстилку в боксах оновлюють щодня. Тому корови постійно мають можливість лягати на суху солому і не забруднюють гноєм вим'я та задню частину тулуба. Тварини стали значно чистішими, а чистота – це один із чинників як профілактики маститів та ендометритів, так і попередження забруднення молока.

На 67 т молока більше, ніж за аналогічний період минулого року, надійшло на МТФ №4 (завфермою А. Бейгул, С. Ярош), на 43 т більше – на МТФ №1 (завфермою Г. Сидоренко, А. Лісовий). Також усі ці три підрозділи виконали виробничі завдання за квітень.

На жаль, знизилися показники на МТФ №2 (завфермою Г. Лаврушко, Г. Осіпова). Тут молоко отримали менше, ніж у січні – квітні 2015 року, на 17 т недовиконали виробничі завдання квітня. Зараз проводиться робота з виправлення ситуації. Сподіваємося, незабаром цей підрозділ поліпшить свої результати з виробництва молока.

У травні ми продовжуємо нарощувати виробництва молока. Так, станом на 25 травня, за добу на підприємстві надійшло 37,78 тис. л молока – на тисячу більше, ніж у цю ж дату торік. На корову в середньому зараз доїмо більше 21 л. По окремих фермах добові показники такі: МТФ №1 – 8,5 тис. л валовий надій і 21,3 л на корову, МТФ №2 – 8,75 тис. л і 21,8 л, МТФ №4 – 8,4 тис. л і 19 л, на МТФ №5 – 12,24 тис. л і 22 л відповідно.

Збільшуємо кількість рекордисток

Фото Ірини Козельської (2 шп.)

Середній надій на одну корову у нашому господарстві вже давно перевищує 6-ти тисячний рубіж. Але є в нас тварини зі значно вищою молочною продуктивністю. За допомогою ряду зоотехнічних прийомів ми плануємо збільшити кількість таких корів.

Українська червоно-ряба молочна порода виведена шляхом схрещування сименталів з червоно-рябими голштинами. Голштини – найпродуктивніша молочна худоба в світі. Так, в Ізраїлі в цілому по країні отримують від них середній надій близько 12 тис. кг на голову, в Данії є стада з удоєм 14 тис. кг, а світова рекордистка цієї породи в США дала за лактацію понад 20 т молока. Породи, виведені на основі голштинів, також вирізняються високою молочною продуктивністю. Зокрема, середній надій українських червоно-рябих корів, заявлені авторами породи, складають 6,5 – 7,5 тис. кг, від рекордистки було надано понад 13,5 тис. кг.

В «Агроєкології» є корови, які дають 7-8 тис. кг, а окремі – навіть більше 10 тис. Зараз на МТФ №5 – 63 тварини з добовим надоем 30 кг і більше, на МТФ №1 – 31 така корова, на МТФ №2 – 32. На МТФ №5 та №2 є корови-рекордистки, від яких надують по 39 кг молока на добу. А на МТФ №1 утримуємо абсолютну рекордистку за цією ознакою, добовий надій від якої перевищує 42 кг.

Всі ці тварини мають велику цінність для підвищення загальної продуктивності нашого стада. Адже високі надії закордонних голштинів отримують не лише за рахунок генотипу, добрих умов вирощування й утримання тварин, а ще й завдяки використанню різних штучних молокогічних кормових добавок. Оскільки ми виробляємо молоко для дитячого харчування, дозволяти собі застосовувати такі добавки не можемо. Годуємо корів лише природними кормами власного виробництва. Тому серед дієвих інструментів підвищення продуктивності в наших умовах – племінна робота і поліпшення технології вирощування телиць.

Щоб збільшити кількість високопродуктивних корів, ми відібрали на МТФ №5 та №1 по групі телиць віком 11 – 13 місяців, матері яких мають середній надій за лактацію не менше 7,2 – 7,5 тис. кг. При цьому звертали увагу на ряд селекційних ознак цього молодняку – конституцію, міцність кінцівок, розташування діжок тощо. Проаналізували динаміку приростів живої ваги цих тварин протягом всього їхнього життя, і залишили в цих групах тільки тих, в яких вони ніколи не були меншими 500 г на добу. Це говорить про те, що цих телиць завжди добре годували, вони не хворіли.

Відібраних тварин розмістили в окремих зонах, забезпечили збалансованою годівлею із оптимальною кількістю концентратів. Весь час у них є доступ до сіна. Персонал ферм особливо уважно стежить за вгодованістю й самопочуттям цих телиць. Найкращі умови для них створюватимемо й після осіменіння. Пізніше оцінимо вже власну молочну продуктивність цих тварин, залишивши для подальшої селекції найкращих. Отриманий від них молодняк, який відповідатиме необхідним параметрам, згодом також увійде до селекційного ядра стада. Аналогічна робота з відбору кращих телиць вже проведена й серед тварин 3-місячного віку. За їхнім вирощуванням і годівлею теж стежитимуть особливо ретельно.

Таким чином плануємо збільшити кількість високопродуктивних корів, що дозволить вивести із розведення найменш молочних тварин і збільшити середній надій по стаду загалом. Отже – і виробити більше екологічно чистого молока для українських дітей.

Оксана Прокопенко,
заступник генерального директора з тваринництва

Вівці стануть продуктивнішими

Почалася робота з поліпшення поголів'я овець, насамперед, у напрямку підвищення м'ясної продуктивності.

Отара, яка існує в нашому підприємстві, створена на основі кількох порід – прекос, романівської та асканійської. Утримуємо її передусім для виробництва м'яса. Зараз проводимо ряд заходів, щоб отримати цього продукту більше, зробити його якіснішим.

Баранина нині має попит, її охоче беруть м'ясокомбінати. Але на ціну впливають вгодованість і вага тварин. Тож ми виділили окрему групу валухів для відгодівлі в окремий загін, забезпечивши їх поживнішим раціоном. Та, щоб збільшити масу тварин загалом по отарі, недостатньо налагодити годівлю: необхідна племінна робота. Тому ми придбали двох плідників породи прекос харківського м'ясного типу. Очікуємо, що наступне покоління наших овець перевершуватиме теперішніх тварин за рядом показників – живою вагою, виходом м'яса, його якістю.

Також на українському ринку спостерігається поновлення інтересу до овечої вовни, виробів із неї. Тож і цьому питанню ми приділили увагу, знайшовши стригалів, які вміють зістригати вовну цілим руном. Зараз вивчаємо ринок, визначаємося із покупцями.

Іван Лега, зоотехнік

Рослинництво

Експериментуємо з новими культурами

Ми продовжуємо експериментувати, в тому числі – і з вирощуванням нових перспективних культур. Нинішнього року в «Агроекології» для цього виділили окреме поле площею майже 150 га.

Зараз все більше людей намагаються вести здоровий спосіб життя, одним із основних елементів якого є правильне харчування. Це поняття включає в себе і споживання екологічно безпечної, не забрудненої агрохімікатами, сільськогосподарської продукції, і різноманіття продуктів у раціоні, і його збалансованість. Тому все популярнішою стає органічна їжа, а ще – культури, які можуть збагатити раціон білками, вітамінами, поліненасиченими жирними кислотами тощо. Виростити деякі з таких культур за органічними технологіями вирішили спробувати й ми.

Так, на нашому дослідному полі ми посіяли 69 га сої. Задовго до початку посівної кампанії почали вивчати перспективи цієї культури. Побували на семінарі «Майбутні виклики щодо ек-

порту органічної сої з України», організовано-му в рамках швейцарсько-українського проекту «Розвиток органічного ринку в Україні». Зерно сої містить від 30 до 50% білку, який може замінити білок тваринного походження, але коштує значно дешевше. Тому цю культуру особливо цінують ті люди, котрі за якихось причин відмовляються від м'яса. Особливо популярною останнім часом стає органічна соя. «Агроекологія» вже має досвід вирощування цієї культури, відпрацьована відповідна технологія. Не було її на наших полях лише через відсутність попиту на органічну сою. Зараз ситуація змінилася, і ми відновлюємо вирощування цієї культури. Спочатку хотіли зробити це на площі 40 га, але потім вирішили збільшити площу. Насіння закупили вітчизняне, сорту «Либідь» селекції Науково-дослідного інституту сої, який працює в Глобальному й створює нові сорти цієї культури, пристосовані до умов нашого регіону.

Звернули ми увагу й на «родича» сої – нут. Це також бобова культура, здавна відома в Україні, зокрема, її знають за назвами «баранчий горох» або «турецький горох». Узагалі ж людство вирощує нут уже понад сім тисячоліть. Особливо популярний він на Близькому Сході, в Середній Азії, Індії, Австралії. Це також високобілкова культура, зерно якої містить 20–30% протеїну.

Квітка льону

На відміну від багатьох інших зернобобових, він легше перетравлюється. Із нуту можна приготувати дуже багато страв, зокрема, його використовують як основу для таких популярних азіатських наїдків як хумус, фалафель, пророщують для салатів. Відомий він і в українській кухні. Під цю культуру ми відвели 12,5 га. Насіння придбали в органічному господарстві, що працює на Полтавщині. Тож і саме насіння – органічне, а отримане з нього зерно, безперечно, стане у пригоді прихильникам харчування такими продуктами.

Ще одна цікава, але призабута культура – льон. Колись його блакитні квіти прикрашали великі площі: волокно цієї культури використовували для виробництва тканин. В середині минулого століття в текстильній промисловості України на долю льняного волокна припадало понад 40% виробництва. Навіть у 1990-х роках в нашій країні ще працювали 46 заводів із переробки льону. Потім відбувся спад виробництва, але близько 10 років тому почалося поступове відродження льонарства в Україні. Зараз льон стає дедалі популярнішим не лише для отримання волокна, а насамперед для виробництва льняної олії. Вона також відома здавна, та останніми

роками підвищився інтерес до неї з боку adeptів здорового харчування. Адже ця олія містить ненасичені жирні кислоти, тому особливо цінна, зокрема, для дієтичного харчування. Використовують лляне насіння і у цільному вигляді як харчову добавку й лікарський засіб. Насіння олійного льону ми також придбали органічне і засіяли ним 21 га.

Є на нашому дослідному полі й 8 га цукрової кукурудзи. Цей різновид кукурудзи вирощують як овочеву культуру: її зерно споживають вареним, консервованим, заморожують для використання в зимову пору.

Решту дослідного поля ми відвели під експерименти не з культурами, а з технологіями. Так, посіяли тут гречку ширококорядним способом з міжряддями 50 см. Це має допомогти ефективніше боротися з бур'янами.

Залежно від результатів наших експериментів, які ми отримаємо вже цього року під час збору врожаю, будуть прийняті рішення щодо подальшого вирощування нових культур. Сподіваємося, що вони посядуть гідне місце на наших полях і розширять асортимент органічної продукції, яку виробляє підприємство.

Сергій Сиволога, агроном

Достигає нут

Актуально

Найкраща озимина – на органічних полях

Початок на 1 стор.

Ще на одному полі озимина посіяна по подвійному сидерату – виці із гречкою. Пшениця й тут почувається добре. Наступна площа – зразок того, як можна використати бур'яни. Зараз тут теж достигає пшениця, яку посіяли після приробки еспарцету на сидерат. А ще раніше тут росла вика, яку приробили і отримали буйні сходи бур'янів, в основному, щиріці. Їх також заробили у землю. Таке збагачення ґрунту органікою працює на результат: озима пшениця на цьому полі отримує схвальний відгук знавця культури. Як, власне, і сама земля.

– У вас дуже хороша земля, – говорить Володимир Тищенко. – Вона як масло: хоч на хліб намазуй.

Звісно, селекціонера цікавить, як почуваються в «Агроекології» сорти, виведені в Полтавській державній аграрній академії. У господарстві 140-гектарне поле засіяне сортом озимої пшениці Вільшана, авторами якого є Володимир Тищенко, Микола Чекалін та ін. Оглянувши поле, Володимир Миколайович залишається задоволений станом посівів і ставить їм найвищу оцінку. Він розповідає про особливості сорту, які вирізняють його з-поміж інших. Так, один із сортів, який використовували для створення Вільшани, має в своєму геномі житню транслокацію, тобто певну частку генетичного матеріалу жита. Завдяки цьому, Вільшана має таку кореневу систему, як у жита, через що краще дістає вологу з ґрунту й сходить раніше за інші сорти. Від жита Вільшана успадкувала також екологічну стійкість, пластичність, стійкість до ряду захворювань – борошнистої роси, бурі іржі, фузаріозу, кореневих гнилей. Рослини мають товсте стебло, що попереджає вилягання. Ще одна цікава особливість – синхронне дозрівання головного колосу й підгонів, які за масою зерна від нього майже не відрізняються.

Неподалік від цього чудового поля Володимира Тищенка чекає сюрприз: сортовипробувальна ділянка. Вона засіяна десятком різних сортів озимої пшениці. Ті, які найкраще почуваються в умовах «Агроекології», у наступні роки матимуть шанс із діляночок у кілька соток перебратися на багатогектарні площі. Є тут і кілька сортів селекції ПДАА, виведені під керівництвом та за безпосередньої участі В.М. Тищенка: Сагайдак, Царичанка, Кармелюк. Селекціонер проходить посівами, розповідає про сорти. Наприклад, Сагайдак – високоврожайний, має високу зимостійкість, також стійкий до посухи, враження грибковими захворюваннями. Царичанка особливо цінна своїми хлібопекарськими якостями. За словами науковця, немає смачнішого хліба, ніж спеченого із цієї пшениці.

Сорт Кармелюк, який В. Тищенко виділяє особливо, виведений зовсім недавно: до Державного реєстру сортів рослин України він внесений 2014 року. Він унікальний за кількома ознаками. Так, потенціал його врожайності – 82–102 ц/га. Його можна висіяти в дуже ранні, як для озимих культур, терміни. При цьому він не переростає в осінній період, стійкий до зимових відлиг та повернення холодів. Усе це обумовлює високу зимостійкість сорту. Також він дуже стійкий до ураження хворобами й шкідниками, має підвищену здатність до кушіння восени та навесні, а завдяки вертикальному розташуванню флагового листа та кореня ліквідують конкуренцію рослин всередині сорту. Цікава й історія назви сорту. Володимир Миколайович розповів, що ідея назви прийшла до нього, коли він побачив фортецю у Кам'янець-Подільському. Майже два століття тому тут утримували лідера українського селянського повстанського руху Устима Кармелюка. Звідси він намагався організувати втечу. І хоча саме ця спроба була невдала – Кармелюка поранили й спіймали, однак, протягом свого життя він неодноразово втік із в'язниць із найсуворішою охороною, проявляючи при цьому неабияку відвагу й винахідливість. Це знайшло відображення у народних легендах і піснях. То чому б і не назвати сорт сильної пшениці ім'ям сильного героя, улюбленця народу? До речі, на сортовипробувальній ділянці «Агроекології» ця пшениця також виділяється своїм чудовим розвитком, потужною біомасою.

Завершивши огляд полів озимої пшениці, ознайомившись із площами, де посіяні інші культури, Володимир Тищенко високо оцінив їхній стан. Він звернув увагу і на гарний розвиток рослин, і на живу землю, і на відсутність бур'янів у посівах.

– Цієї весни я бачив багато полів озимої пшениці у ряді областей України, в тому числі – Полтавської, Дніпропетровської, Черкаської областей, – сказав науковець. – Я побував у господарствах, які вносять багато мінеральних добрив, гербіцидів, фунгіцидів тощо, чого не застосовують в «Агроекології». Незважаючи на це, стан посівів в інтенсивних господарствах не кращий, а подекуди – гірший, ніж в «Агроекології».

Свій висновок щодо фітосанітарного стану полів зробила Анна Поспелова. Вона ретельно оглянула рослини на предмет наявності різних хвороб. За її словами, волога й прохолодна весна сприятлива для розвитку, насамперед, грибкових захворювань. Ускладнює ситуацію ще й те, що озима пшениця вийшла із зими в ослабленому стані. Тож щодня до Анни Дмитрівни звертаються представники аграрних підприємств, скажуться, що, незва-

жаючи на кілька обробок фунгіцидами, не вдається зупинити поширення грибків, які масово пошкоджують рослини. Та на полях «Агроекології» ситуація зовсім інша.

– У це господарство я їджу вже багато років, – розповіла Анна Поспелова. – І продовжую дивуватися – навіть у цей рік, сприятливий для поширення захворювань, в «Агроекології» їх значно менше, ніж в інших господарствах. Рівень їх розвитку значно нижчий, ніж економічний поріг шкодочинності. Тому немає жодної необхідності застосовувати препарати для боротьби з хворобами рослин.

Жваве обговорення викликало питання – чому захворювання не дошкуляють органічному господарству? Так, Віктор Писаренко розповів, що доброму фітосанітарному стану сприяє високий імунітет рослин, який формується за рахунок їх оптимального живлення; підтримання біорізноманіття в агроценозах; тривалому комплексному застосуванню випробуваних методів підвищення родючості ґрунту, в тому числі й тому, що корисні мікроорганізми не знищують внесенням агрохімікатів. А серед цих мікроорганізмів є й ті, що є антагоністами шкідливих і гальмують їхнє поширення. Завдяки біорізноманіттю проявляється також ефект алелопатії – взаємний вплив рослин шляхом виділення у навколишнє середовище фізіологічно активних речовин. Дотримання технологій та оптимальних термінів проведення робіт на полях, сівозмін, підбір стійких до хвороб гібридів і сортів також сприяють оздоровленню посівів.

Все це є складовими системи органічного землеробства, яка є усталеною і водночас – гнучкою, і яку в «Агроекології» застосовують творчо, із урахуванням поточної ситуації. А ще – із усвідомленням того, що вирощують екологічно чисту продукцію для здорового харчування людей. Саме це й спонукає не йти, здавалося б, легшим шляхом із застосуванням агрохімікатів, а знаходити рішення, що не шкодять довкіллю, людям, та водночас дають довготривалий екологічний, економічний, агротехнологічний ефект.

«Рослини на полях повинні бути веселими, а люди – щасливими», – висловив Семен Свиридович своє бачення заради чого ведеться така робота. І це, напевне, головний секрет того, що ж дає натхнення господарювати органічними методами, постійно знаходитися в активному пошуку, експериментувати, досліджувати. І те, заради чого працюють люди, яких об'єднує Полтавське товариство сільського господарства.

Ганна Козельська

Шкільні новини

Англійська мова звучить у Ставковому

Указом Президента України 2016 рік оголошений в Україні роком англійської мови. Це стало потужним стимулом для поглибленого вивчення англійської мови, як мови міжнародного спілкування.

У нашій школі проведено низку заходів з метою популяризації вивчення англійської мови. Так, на вшанування пам'яті легендарної Ліверпульської четвірки – групи «The Beatles» учні школи створили презентацію з однойменною назвою, прослухали записи пісень музикантів.

Цікавим та захоплюючим був конкурс віршів про весну серед учнів початкових класів. Прихід весни у Північній Ірландії пов'язаний із Днем Святого Патрика. Учні школи вирішили висвітлити цю подію, створивши власні весняні проекти, переглянули фільм «День Святого Патрика».

Знавці англійської мови, які навчаються в середніх класах, продемонстрували свою креативність та кмітливість у конкурсі «Чи знаєш ти

англійські приказки?». А під час вікторини «Намалюємо веселку» школярі відповідали на запропоновані запитання країнознавчого характеру.

Не залишилися поза увагою школярів річниця з дня народження знаменитого англійського драматурга Вільяма Шекспіра. Учні середніх класів продемонстрували свої вміння декламувати його вірші в оригіналі.

Для першокласників справжнім святом була вечірка «ABC party», де вони продемонстрували свої знання з нового для них предмету – англійської мови.

Крім цього, кожного місяця в нашому навчальному закладі проходять «English speaking days». В такі дні всі працівники школи намагаються говорити англійською мовою.

Ми вважаємо, що проведені заходи спонукатимуть учнів ще докладніше вивчати іноземні мови.

*Ніна Мандрика,
вчителька англійської мови
Ставківської ЗОШ І-ІІІ ступенів*

Гра «Джура» – для юних патріотів

Нещодавно учні Ставківської ЗОШ І-ІІІ ступенів вперше взяли участь у районному етапі дитячо-юнацького військово-патріотичного конкурсу «Джура».

Старшокласники показали свої вміння в стрілецькій підготовці, стрільбі з пневматичної зброї, помірялися силою в конкурсі «Лави на лаву», засвідчили знання з історії України в конкурсі «Віду»». Також журі врахувала домашнє завдання – опис доброї справи «Наші герої» (збір та систематизація матеріалу про земляків, учасників бойових дій на сході України), вміння команди влаштувати табір та підтримувати в ньому чистоту та порядок.

Після всіх конкурсів хлопці та дівчата із задоволенням посмакували смачною юшкою та козацькою кашею, яку майстерно приготував молодий вчитель С. Суденко. Радості не було меж, коли оголосили результати гри, адже наша команда «Нащадки козаків» виборола 3-тє місце.

*В. Падун, вчитель фізичної культури
Ставківської ЗОШ І-ІІІ ступенів*

Юні екологи Шишаччини – серед кращих на Полтавщині

Нещодавно відбувся фінал XXIV обласного фестивалю – конкурсу колективів екологічної просвіти. Його призерами стали учасники екологічних агітбригад Шишаччини – «Еконація» та «Джерело», з якими у ПП «Агроєкологія» та Громадською спілкою «Полтавське товариство сільського господарства» зав'язалися дружні стосунки.

Тематика цьогорічного фестивалю, що проходив 27 квітня в Полтавському національному педагогічному університеті ім. В. Г. Короленка, – «Проблеми збереження та раціонального використання земельних ресурсів». Учасники агітбригад, знаючи, що живуть поруч із «Агроєкологією», де вже 40 років успішно ведуть практичну роботу з вирішення цієї проблеми, використали в своїх виступах чимало матеріалів підприємства. Напередодні конкурсу діти зустрілися із його засновником Семеном Свиридоновичем Антонцем, побували на полях «Агроєкології», виступили перед аграріями, науковцями й ровесниками у Центрі органічного землеробства. Все це допомогло під час підготовки до конкурсу, надихнуло на нові ідеї, додало творчої наснаги.

Загалом у конкурсі взяли участь 9 екологічних агітбригад та 5 екологічних театрів. Щоб потрапити до фіналу, цим колективам довелося спочатку перемогти на районних та зональних змаганнях. А конкуренція була серйозною, адже загалом в області налічується 370 екологічних агітбригад та 72 екологічних театрів.

Колективи з Шишаччини показали чудові результати. Екологічна агітбригада «Джерело» Сагайдацької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів існує з 1997 року і за майже два десятиліття неодноразово була призером і переможцем конкурсів різних рівнів. Так і нинішнього року команда перемогла у зональному етапі фестивалю, який проходив у Миргороді, і виборола путівку на обласний етап. У Полтаві «Джерело» також виступило гідно, посівши у підсумку 3-тє місце в області.

Екологічна агітбригада «Еконація» Шишачківської обласної гімназії-інтернату для обдарованих дітей створена чотири роки тому. До фіналу вона пройшла минаючи зональний етап, як колектив навчального закладу обласного підпорядкування. Проте, ця своєрідна пільга не охолодила завзяття учасників агітбригади, і вони під час виступу викладалися по повній. Тож і 2-ге місце в області отримали цілком заслужено.

Ми вітаємо юних екологів із успішною участю у фіналі та запрошуємо й надалі черпати натхнення у співпраці із нашим підприємством, яке показує можливості прибуткового сільськогосподарського виробництва, і громадською спілкою «Полтавське товариство сільського господарства», що поширює та науково обґрунтовує ідеї господарювання без шкоди для довкілля і виробництва органічної продукції.

Олія Лега, завідувача відділом кадрів

Вітаємо шановну

Антоніну
Семенівну
АНТОНЕЦЬ

– заступника

генерального директора

ПП «Агроєкологія»,

з Днем народження!

*Від усієї душі бажаємо
яскравих сонячних днів,
завжди чудового весняного
настрою, безмежного щастя,
нових досягнень
у Вашій діяльності.
Міцного Вам здоров'я
на довгі літа, родинного затишку,
щирої дружби,
миру й благополуччя.*

*З повагою,
колектив підприємства*

24 травня 50-річний ювілей
відзначила зоотехнік

ПП «Агроєкологія»

Олена Михайлівна
Кришталь.

*Щиро вітаємо іменинницю зі святом
та бажаємо здоров'я, довголіття,
оптимізму, успіхів в усіх починаннях,
мирного неба над головою, добробуту.
Нехай завжди поруч будуть рідні
й кохані люди, колеги поважають,
а мрії збуваються.*

*Дирекція,
колектив підприємства*

Духовність

Творчість, що торкається струн людської душі

Великоднім концертом порадували односельчан самодіяльні артисти, які відвідують недільну школу при храмі Симеона Богоприїмця у Михайликах.

Традицію влаштовувати на честь великих православних свят тематичні концерти започаткував настоятель церкви ієрей Георгій Бабанський. Його ідею підтримали учасники недільної школи. Її відвідують як діти, так і дорослі. Тож акторів не бракувало, як і творчого завзяття та бажання мовою мистецтва розповісти про православну віру, значення і радість християнських свят.

Нинішнього року перший виступ відбувся на Різдво. І вже тоді актори запитували в настоятеля храму, коли ж наступний концерт. Вирішили, що влаштують його до Великодня. Підготовку розпочали більш ніж за місяць до призначеної дати. Визначалися з номерами, розробляли сценарій, проводили репетиції, готували костюми.

До речі, костюми вдалося отримати професійні: попросили їх у Полтавському музично-драматичному театрі ім. М. В. Гоголя. Вислухавши незвичне прохання священника директор театру Олексій Андрієнко із радістю погодився допомогти. Крім того, батьки деяких юних акторів, за бажанням, самі заготовили пошиття костюмів для своїх дітей. Тож учасники концерту вийшли на сцену в одязі, який цілком відповідав ролям і образам. І нехай це не головне для розкриття таланту, але радувало око глядачів і допомагало створювати певну атмосферу.

За час підготовки концерту відвідувачі недільної школи ще більше відчували себе єдиномисльцями, здружилися, укріпилися у своїй вірі. Напевне, ця згуртованість, натхнення, жвавий душевний порух передалися й глядачам, які уважно стежили за розвитком сценічного дійства, співпереживали героям міні-вистав. А показали публіці дві сценки. В одній із них були задіяні лише діти. Вони талановито представили казку про Колобка, розказану в християнському дусі. А дорослі актори запропонували землякам переосмислити казку про царя та його трьох синів, дружини яких повинні були показати себе вправними й мудрим господарями. Обидві міні-вистави були зрежисовані на кшталт притч і ненав'язливо розповідали про те, як треба святкувати Воскресіння Христове.

Знайшли відгук у серцях публіки й інші номери – пісні, вірші, які виконували учасники різного віку, і поодиночі, і дуетами. Заспівав і церковний хор. Найменшнім учасникам концерту Насті Бабанській та Артему Твердохлібу – лише по шість років, Лілії Юрченко – сім, а найстаршим уже під 60. Але це не заважало взаєморозумінню і навіть допомагало показати, що Великдень – свято, яке несе радість усім, яке об'єднує людей і дарує щастя.

Це щастя відчували в залі односельці. Вони аплодували акторам стоячи, на обличчях можна було побачити й світлі усмішки, і слізи радості. А це значить, що учасникам концерту вдалося торкнутися душевних струн глядачів. А це надихає до нових творчих пошуків у творчій діяльності.

Тетяна Огнєва

ПАМ'ЯТІ ТОВАРИША

18 травня минуло 40 днів відтоді, як раптово пішов з життя заступник генерального директора з механізації

Кудряшов

Анатолій Васильович.
Колектив підприємства, друзі,
рідні втратили чудового спеціаліста, хорошого товариша, прекрасну людину.

Анатолій Васильович народився 13 січня 1967 року на Харківщині. Працював у колгоспі в Чугуївському районі, відслужив в армії. 1994 року доля привела на Полтавщину. Тут працював у колгоспі ім. Жовтневої Революції, а 2001 року був прийнятий на роботу в ПП «Агроєкологія», де пройшов трудовий шлях від водія до заступника генерального директора.

Всі, хто знав Анатолія Васильовича, відзначають його спокійну вдачу, доброту, терпіння, працьовитість, готовність прийти на допомогу співробітникам, вчасно і якісно виконати виробничі завдання. Він умів ладити з людьми, добре знав техніку, працював добросовісно, завжди був там, де це найпотрібніше. За це його поважали в трудовому колективі, цінувало керівництво підприємства.

Звістка про раптовий ухід А. В. Кудряшова із життя застала всіх зненацька. Нікому не хотілося в це вірити, адже йому було лише 49... На жаль, це виявилось правдою. І усвідомлення того, що сталося, облягло серця болем, наповнило їх горем, жалем і скорботою.

Ми всі відчуваємо, як нам не вистачає Анатолія Васильовича, і згадуємо його добру усмішку, уважне ставлення до близьких, серйозне відношення до роботи. Пам'ять про нього ми назавжди збережемо в наших серцях.

Дирекція, колектив ПП «Агроєкологія»

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроєкологія»

Зареєстровано управлінням у справах преси та інформації обласної адміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК:
Приватне підприємство
«Агроєкологія»
ВИДАВЕЦЬ:
Приватне підприємство
«Агроєкологія»

ШЕФ-РЕДАКТОР:
С.С. Антоненко
ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК:
Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ:
А.С. Антоненко,
В.М. Самородов,
К.І. Ярченко,
Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
38013, Шишацький район,
с. Михайлики, вул. Леніна, 26
тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36.
Газета виходить двічі на місяць.
Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО
у ТОВ «Видавництво
«Миргород»
Зам. №
Розповсюджується
безкоштовно.